Ч. 10. Субота 28 (15) січня 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Вибори на Угорщині. — Внутрішні події в Росиї. — З поля війни.

На вчерашнім засіданю палати послів відкинула палата пильне внесене пос. Фресля в справі дорожнї, а президент палати подав до відомости, що пос. Хоц і Брайтер взяли назад свої пильні внесення. Опісля заявив президент, що палата приступає до порядку дневного т. є. до наради над предложенєм запомоговим. (Грімкі оплески в палаті послів, богато послів складало президентови міністрів бар. Ґавчови ґратуляцию з тої нагоди, що обструкциї прийшов остаточно конець). Бар. Ґавч просив іменем правительства, щоби палата прилучила ся як найскорше до ухвал комісиї буджетової, бо правительство кладе велику вагу на то, щоби потерпівшим хліборобам можна дати як найскоршу поміч. В наслідок того правительство не лучить сеї справи з рефундациєю видатків з 1903 і 1904. Пос. Скене заявив, що зі взгляду на заяву правительства бере назад внесене меншости. На сім перервано нараду.

О скілько доси звістний вислід виборів на Угорщині, то можна припускати, що партия Кошутовців вийде з них побідоносно. До нині 2 год. в ночи був звістний загально вислід з 280 виборів, де вибрано лїбералів (правительственної партиї) 114, кошутовців 113, десидентів 20, з партиї Банфі'го 10, диких 3, народовців 11. Лїберали стратили доси 56 мандатів, а кошутовці зискали 43 мандати.

Теперішне положенє в Росиї виглядає як би по пожарі, котрий в однім місци придушено, але о котрім нема певности, чи він не вибухне знову, бо єсть оправдана обава, що десь тлїють искри, котрі кождої хвилї готові викликати знову ясну полумінь. А нїхто не знає, де тоті искри. В Петербурзї придушено розрухи, але поплила братня кров і наложили головою після урядового звіту сотки, після очевидців тисячі людий, котрих одинокою виною було то, що они ішли з просьбою до царя і в надії, що він їм і цілому народови российскому своїм могучим словом забезпечить красшу долю. Замість сьвітла надії, замість слів розради з уст того, котрого нарід российский уважав за свого найбільшого покровителя, дістали они кулею в груди! Дійстно, история не знає подібного приміру, щоби гинули від куль тисячі невинних, не узброєних людий лиш длятого, що они важились виступити з просьбою перед свого монарха.

Душею сего соромного на всї часи поступованя российских верховодів був вел. кн. Володимир Александрович. Він то був тим, котрий рішучо спротивив ся тому, щоби робити які небудь уступки народови і щоби робітникам вволити їх волю і дати приступ до царя. Войско, що стріляло до робітників і инших людий на улицях Петербурга, стояло безпосередно під єго командою. Під єго впливом, кажуть, іменував цар зненавидженого в Москві оберполіцмайстра Трепова ґен.-ґубернатором в Петербурзї і видав звістний вже указ. Але й то треба ще сказати, що вел. кн. Володимир має коло себе дорадників готових до всего а ними суть: ґен. Васільчіков, командант корпуса ґвардиї; ґен. Гессе, командант палатової ґвардиї: ґен. Крилов, командант місця; директор поліциї Сопухін і ґен. Кляйґельс.

Зі всіх великих князів найбільше ворожі всякому свобіднїйшому рухови в Росиї вел. кн. Володимир, командант Петербурга: вел. кн. Алексій, шеф маринарки і вел. кн. Серґій бувший ґен.-ґубернатор Москви. Права рука сего послїдного, ґен. Трепов, теперішний ґубернатор Петербурга розпочав вже своє урядованє від того, що наказав арештувати множество людий, котрих поліцийні аґенти справедливо або й не справедливо підозрівають о якусь аґітацию. Петро-павловска кріпость вже набита арештованими людьми всїляких станів. Трепов завів

---

5)

Морскі розбишаки.

(З анґлїйского — Клєрка Русселя).

(Дальше).

Капітан прислонив очи рукою; відтак виймив дальновид із скобів з під каютової криші.

— Так — сказав — то пароход.

Другий офіцир перейшов знов на перед корабля.

— За чим глядить старий? — спитав Тролльоп, вийшовши до половини сходів.

— Видко пароход — була коротка відповідь Пуля. Як державчий варту офіцир не сьмів він розмавляти з подорожними. Тролльоп збіг скоро по сходах на долішний поклад і оповістив другим тихо, живо і значучо:

— Пароход пливе за нами.

На то слово всї мужчини повитрясали свої люльки і поспішили на горішний поклад. В тих часах пароход на мори був рідкостю, особливо на зворотникових водах. Тому цікавість, яку викликала поява чим раз виразнїйше підіймаючого ся диму на овиди як між подорожними так і між моряками, була не аби яка.

Пан Муррай відозвав ся, що той дим походить може від якого горіючого корабля.

Капітан довго і уважно вдивив ся в блїде лице директора банку.

— Милите ся — сказав. — Горіючі кораблї стоять на місци, а той дим наближає ся до нас з видимою скоростию.

— Що би то міг бути за корабель? — спитав пан Дент. — Коли ми виїздили з Сіднє, то о скілько знаю, не було там нї одного парохода.

— З виїмкою тягового [1]) — вмішав ся пан Бирн, по котрім можна було пізнати, що він вже зараз з рана пив пиво.

Подорожні розсьміяли ся. Гадка, що малий пароход мав би аж так далеко запускати ся на повне море, видалась їм сьмішною.

„Квін“ задля противного вітру мусїла свої жердї як найбільше скрутити вздовж корабля, але й помимо того не могла плисти рівно. Єї їзда була не конче скора, а що вітер в ночи був досить слабий, то Сіднє остало ся не надто далеко позаду неї.

Подорожні живо розмавляли про всїлякі можливости: хто і звідки їде на наближаючім ся пароходї, не трудячи при тім питанями старого капітана. Лише один пан Муррай пробовав цілим ним заволодїти, аж Бензон, котрому не стало вже терпцю, відвернув ся від него, подав одній з пань рамя і відійшов. Директор банку хотів конче знати, чи пароход не пливе може з якої иншої австралїйскої пристани і чи то таки воєнний корабель. Чи не могло бути, що він везе ще яких подорожних для „Квін“? В чертах лиця того чоловіка слїдна була якась тревога, що нагле зробила єго о яких десять лїт старшим. Тролльоп, Девенїр і кількох инших замітили то і висказували свої замітки про те.

— Не здасть ся менї, аби той мав відвагу в послїдним случаю висадити корабель у воздух — шепнув Тролльоп до чорного Кольдвеля.

— Ми все ще держимо ся недалеко того проклятого краю — крикнув пан Генкі, глядячи на далекий дим — я заложивсь би, що з передпослїдної жердки все ще видко берег.

— Знаєте, панове — сказав пан Стор, затираючи руки і приступаючи до громадки — знаєте, менї здасть ся, що будемо мати подорож повну всїляких перепон.

— Що вас властиво привело до Австралїї? — спитав Тролльоп, глядячи з понад свого великого вуса з гори на малого чоловічка.

— Дїла, мій любий панцю, дїла — відповів торговельник.

— І добре пійшли, що? — сказав пан Мастерс.

— Я не копав золота — відповів пан Стор, поглянувши глумливо на пережите лице молодого чоловіка.

— Отже ви дійстно робили добрі інтереси — сказав капітан Тролльоп. — Га, га! Той пан дав декотрим з нас добру научку, що, Генкі?

Загальна увага обернула ся тепер на пана Бирна, що ішов на зад корабля з панною Манзель і дальновидом. Пани обступили густою лавою хорошу молоду панну, аби подержати їй тяжке скло і правити ним, а пан Ма-

[1]) Тяговий корабель, уживаний до тягненя суден без парових машин або яких небудь иньших кораблїв.

на ново постанову, яка обовязувала ще за царя Александра III., що скоро де збере ся більше як пять людий, хоч би й в приватнім домі, поліция арештує за збіговиско або за тайні збори. Між многими иншими арештовано, як вже звістно, професора Кареєва, писателів Пешехонова і Анненского, редактора часописи „Право“ Гессена, журналіста Арсенієва і кількох радних міста, як Кедріна і Шнїтнїкова. Кажуть, що тоті люди творили комітет лїберальної партиї в Росиї, сходили ся часто і обговорювали полїтичні справи. Пешехонов належав до тих, що виступали против нездорової полїтики фінансової міністра Віттого.

Що тепер діє ся в Росиї, трудно знати, бо правительство не пускає пілких вістий, анї телеґрафом, анї листами, котрі переловлюють на почтї і отвирають. Длятого всї сензацийні вісти всляких ґазет треба осторожно приймати, бо не одно може бути чистою видумкою або бодай великою пересадою. Так доносять з Радомя до віденьских ґазет, що там ще вї второк на вість о подїях в Петербурзї розпочали робітники велику демонстрацию, а переходячи улицями викрикували: Проч з царем, проч з убийниками дїтий! Робітники були узброєні в зелїзні друки, а декотрі навіть в револьвери. Коли ґубернатор вислав войско, прийшло до великої бійки, в котрій згинуло трох официрів і сорок до пядесять вояків. Декотрі ґазети доносять також, що в Радомю висаджено у воздух банк державний. Нинї наспіла вість з Риги, що на двірци в Туккум прийшло до бійки войска з робітниками і 30 людий убито; два вояки і один урядник поліцийний зранені на смерть. В Ревли, Саратові, Москві, Одесї і многих инших містах вибухли страйки робітничі.

Вельми характеристичне для теперішних відносин в Росиї єсть то, що росийскі чиновники зачали вже ширити між народом гадку, що теперішні розрухи в Росиї викликали Японцї і сполучені з ними Анґлїйцї, котрі видали на ту цїль великі суми і прислали своїх аґентів. Ширенє таких вістий спонукало вже анґлїйского амбасадора в Петербурзї виступити енерґічно против того.

Здає ся, що на поли війни під Мукденом надходить рішаюча хвиля. З головної кватири ґен. Курокого доносять через Фузан під датою 26 с. м.: Нинї було чути сильну канонаду без перерви в західній сторонї. Сподївають ся великої битви. Після наспівших тут вістий Росияни переступили на лївім крилї японьскім ріку Гун. Японцї переходять до атаку.

Н о в и н к и.

Львів, дня 27-го сїчня 1905.

— **З львівскої архієпархії.** Богослужебні стипендиї з фонду Шашкевича одержали: Макс. Кінаш у Львові, Пав. Чехут в Вербилівцях, Вас. Терещук в Добровлянах, Петро Петриця в Золочеві і Ксен. Роздїльский в Плетеничах. — В пропозицию на Сороцко приняті оо.: Сильв. Вояковский, Йос. Мартинець і Мик. Моссора, а крім них: Ант. Сосенко, Евг. Купчиньский, Юл. Левицкий, Ал. Яворский, Юл. Борачок. Ден. Коцюба і Юл. Бачиньский. — На конкурс з речинцем по 13 н. ст. мая розписані парохії: Плугів, Дмитровичі, Олексичі і Лдзїнє, а парохія Сїнява з речинцем до 28 н. ст. лютого.

— **З перемискої єпархії.** Преосьв. епископ Константин удїлив своє повне признанє о. Александрови Стефановичеви, професорови в ц. к. женьскій учительскій семинариї у Львові, за написанє учебника „Історії християньско-католицкої церкви для середних шкіл“ і поручив сю книжку — задля критичного оброблення предмету, доведеня єго до послїдного часу і подрібного обговореня рускої церкви — яко добрий підручник також для ужитку дієцезального клиру.

— **З львівского університету.** Університетска статистика представляє ся в сїм роцї ось як: богословский видїл числить 414 студентів, правничий 1418, фільософічний 988 і медичний 113, разом 2933, між ними женщин: на праві 1 госпітантка, на фільософії 35 звичайних слухачок, 118 надзвичайних і 11 госпітанток. Крім того є 32 фармацевтів і 1 фармацевтка. Після народности є: 2116 Поляків, 792 Русинів, 12 Нїмців, 2 Чехів, 2 Румунів, 1 Словінець, 1 Мадяр і 6 студентів инших народностий. Після релїґії: 1465 рим. кат., 812 грек.-кат., 15 вірм.-кат., 4 грек.-вірм., 13 евангеликів, 1018 мойсеєвого віроісп., 3 иньшого віроісповіданя, 3 безконфесийних.

— **Вечер в честь Впреосьв. Митрополита Шептицкого** устроїли дня 15 с. м. вихованицї інститута Сестер Василиянок у Львові. Проґраму, обіймаючу 7 точок, виконали молоденькі ученицї дуже добре. Попри точках фортепянових і скрипкових відзначились: Кантата Манастирского: „Он Дніпре“ і хор ангелів. Вечер закінчив ся живим образом в апотеозї Непорочної Матери Божої і вертепом.

— **Нова складниця почтова.** Дня 1 лютого 1905 входить в житє нова складниця почтова в Черемхові, місцевости перенесеній рівночасно з округа доручень уряду почтового в Слобідцї лїсній до округа доручень уряду почтового в Коршеві.

— **З драматичного товариства імени Ів. Котляревского.** Повідомляємо, що збори дня 21 с. м. не відбули ся задля недостачі комплету. Нові збори відбудуть ся дня 28-го с. м. о годинї 4-ій пополудни в льокали „Академічної Громади“ (Ринок ч. 10). Просимо конче явити ся. — *Г. Огоновский*, голова. *І. Боднар*, секретар.

— **Репертуар руского театру** у Львові. Субота дня 28-го сїчня: „С о р о ч и н ь с к и й я р м а р о к“, оперета в 3 дїях за Гоголем, музика Гротенка. — Недїля дня 29 сїчня: „С в а т а н н я н а Г о н ч а р і в ц ї“, оперета в 3 дїях Гр.

стерс просив єї горячо, не прижмурювати ока, котрим глядїла через дальновид.

Між тим пароход так значно наблизив ся, що видко було вже єго скринї від колїс над водою. Чорний як смола дим, що виходив з єго комина, стелив ся мов великаньска гусениця може яких двайцять миль поза ним по синїм морю; він не мав нїякого улинкованя, лише жердку на фляґи на покладї, на котрій тепер вивішено кілька сиґналових фляґ, яких однако не можна було розпізнати, бо як раз повивали у вітрі назад. Корабель здоганяв „Квін“, о тім не можна вже було сумнївати ся. Пан Дент, що приглядав ся єму через дальновид, заявив, що пізнає в нїм тяговий корабель „Бенґарі“ з Сідне. Капітан Тролльоп оглянув ся за директором банку, але той щез.

На барку так натискав вітер, що она майже не могла порушати ся. Неспокій на покладї збільшав ся. Єго не можна було порівнати з попередним, при появі „кутера“. Бути два рази в двайцятьох чотирох годинах здоганяним було для старого Бензона таки за богато. Вкінци удало ся другому офіцирови відчитати фляґові сиґнали; після міжнародного словаря фляґового, уложеного капітаном Марріятом, звучали они: „Мушу з вами в пильній справі получити ся“.

— Велїть завернути на право! — приказав капітан другому офіцирови і той поспішив виповнити команду.

Пароход, мале деревляне судно з зелеными скринями на колеса, наблизив ся. На єго містку стояло трех людий. З сильним шумом ударили колеса на зад, відтак настала нагле тишина. Беззвучно підплив пароход ще трохи близше. Один з тих трех на містку, мужчина з білим ширококрисим капелюхом і в короткій, полотняній блюзї, крикнув до барки:

— „Квін“ агой!

— Галльо! — крикнув капітан Бензон собі.

— Чи вcїв хто на барку, від часу як ви виїхали з Сідне?

— Так! — відповів капітан.

— Чи привіз єго кутер „Джарра-Джарра“?

Бензон піднїс притакуючи руку.

Тепер відозвав ся мужчина в мундурі, що стояв побіч попередного бесїдника.

— Мусите менї позволити війти на поклад — крикнув він до капітана.

— Буде менї приємно — воркнув той.

Капітан парохода нахилив ся до труби, що вела до машинового передїлу; колеса кілька разів обернули ся і коли пароход підплив аж до самої барки, скористав чоловік в мундурі з відповідної хвилї і вилїз на поклад барки, а за ним появив ся той третий чоловік, що доси нїчого не говорив.

— Ах Боже! — скрикнула пані Дент до свого чоловіка — атже то кримінальний інспектор Фокс.

Другий мужчина міг бути після свого внїшного вигляду якимсь низшим кримінальним урядником; ідучи за інспектором на горішний поклад, приглядав ся стоячим довкола подорожним з безличним усьміхом і пронизливими очима.

— Ви командант того корабля? — сказав інспектор, коли опинив ся перед старим Бензоном.

— Так — відповів той, засуваючи гнївно ще більше свій цилїндер на чоло.

— Я прийшов — говорив інспектор дальше — аби увязнити пана Джемса Муррая, директора кольонїяльного банку за крадїж і спроневіренє.

— Боже! — сказав Бензон. — А кілько він украв?

— Сїмдесять шість тисячів фунтів.

Капітан Тролльоп засвистав тихо крізь зуби. Товариш інспектора уважно єму приглядав ся.

— То раз щастє! — шепнув Кольдвель до стоячого побіч него Кавендіша, котрий приглядав ся всему з усьміхом, який внаслїдок надмірного виставаня клеваків з під горішної губи робив відражаюче вражінє.

— Не бачу єго тут — сказав інспектор, повівши насамперед очима по громадцї подорожних, а відтак по головнім покладї, де моряки покинули цїлу роботу, аби вигідно приглянути ся, що діє ся на заднім горішнім покладї.

— Зійдїть на долину, пане Пуль, і скажіть директорови банку, що єго сюди кличуть — сказав капітан до другого офіцира. Той побіг задними сходами на долину, а зараз за ним поспішив інспектор і єго товариш.

Капітан лишив ся на покладї. Подорожні розмовляли лиш пошепки. Напруженє дійшло до найвисшої точки. Пан Марк Девенїр і ще один з подорожних приступили до глицки і заглядали на долину та наслухували. Було около одинайцятої години перед полуднем. Сонце палило; з пароходом на боцї видавало ся, немов би стояло ся в пристани; синя вода між кораблями плюскала, кораблї гойдали ся і нахиляли ся до себе, то знов відхиляли ся; пан Бирн опер ся о поруче і розмавляв з чоловіком, що стояв при кермі парохода.

— То дожиданє і непевність страшні! — шепнула панна Манзель до пана Шаннона. — Що тепер стане ся з тим нещасливим чоловіком?

— Насамперед наложать єму кайдани — замітив стоячий побіч лїкар.

— То відповідало би вповнї лютости наших прав! — крикнув Шаннон, на котрого лици появив ся нараз здержаний гнїв. — Чи ви бачили коли арештантів в кайданах, панно Манзель?

Молода дївчина затрясла ся, відтак відповіла, що раз мала нагоду бачити при будові зелїзничого шляху арештантів, що були разом кайданами сковані і що той вид був для неї страшний. Шаннон хотів саме щось відповісти на то, коли замітив погляд капітана Тролльопа; гнївна погроза горіла в тім поглядї, але лише одну хвильку; в слїдуючій вже видавало ся, що випрямлений по воящки джентельмен прислухує ся лиш тому, що діє ся в каютї.

Нараз вибіг з поспіхом по сходах на гору другий офіцир.

— Де доктор? — крикнув.

— Тут — відповів корабельний лїкар.

Квітки-Основяненка. — Второк дня 31 січня, на дохід „Захоронки": „Професор Хитрий", комедия в 3 діях О. Ернста, перерібка з німецького О. Левицкого.

— **Процес о вимушенє.** Сими днями розпочала ся перед судом присяжних у Львові розправа против Ів. Вацлава Напюрковского, обжалованого о намірену крадіж та публичне насильство через вимушенє. Разом з ним обжалована его любовниця Олена з Горбачів Чапрагова о співвину в намірениій крадежи. Она то мала намовити Напюрковского до обікраджі 80-літної старушки Елеонори Крічової, що мешкала в домі на розї ул. Хоружчини. До спілки взяв собі тогди Напюрковский злодія Антона Поповича, котрого пізнав у вязници. Однак Попович доніс в послідній хвили поліциї про все і Напюрковского приарештовано на горячім учинку. Вимушения пробовав Напюрковский ще перед двома роками. Тоді то, як редактор „Karykatur", хотів вимусити від жінки одного урядника гроші, обіцюючи їй, що лише в такім случаю здержить ся від оголошеня в „Karykatur-ах" факту, який сильно еї скомпромітує. Жінка звірила ся з предложеня Напюрковского свому чоловікови і скінчило ся на тім, що той урядник вибив Напюрковского, коли зголосив ся до его жінки по гроші, а відтак вніс против него до суду жалобу о вимушенє. Лікарі признали тоді, що Напюрковский з роду тупоумний і слідство занехано. Тепер лікарі рішили, що Напюрковский здоров на умі, отже на тій основі прокураторня обжалувала его також о вимушенє.

Телеґрами.

Будапешт 27 січня. В середмістю відбули ся вчера вечером демонстрациї по оголошеню вислїду виборів. Виступила компанія піхоти, а товпа відтак розійшла ся.

Дорпат 27 січня. Товпа зложена з 2000 людий демонструвала вчера против правительства. Вибито шиби в уряді полицийнім. Поліция розігнала товпу. В демонстрациї брали участь також женщини.

Петербург 27 січня. Збори редакторів ухвалили видавати від завтра знову ґазети, але поміщати в них лиш урядові звіти о подіях в Петербурзї без коментарів.

Петербург 27 січня. З причини, що на улицях Москви розліплено плякати, друковані в друкарни поліцмайстра, в котрих сказано, що Японія і Анґлія викликали теперішні розрухи і страйки в Росиї, що анґлійско-японьска ліґа править цілим рухом і що з Анґлії наслали значні гроші для страйкуючих, анґлійский амбасадор вніс протест до російского правительства і домагав ся слідства в сій справі. Російске правительство заявило, що постарає ся о то, щоби таке поступоване російских властий більше не повторило ся.

Петербург 27 січня. Академія гірнича ухвалила з причини подій з дня 22 с. м.: 1) Висказати глубоке сожалїнє з причини так страшних подій; — 2) дальше веденє студий уважати тепер за неможливе; — 3) висказати симпатию родинам по забитих; — 4) устроїти поминальне богослуженє за убитих і зложити вінці на домовинах убитих студентів; — 5) подати ті ухвали до відомости міністерства рільництва.

Москва 27 січня. Ситуация в місті не певна. В кількох фабриках робітники приступили до роботи. В двох чи трох фабриках, між тими у фабриці Варушина робота відбуває ся правильно. Особливо сильний рух настав між друкарскими складачами. У всїх більших друкарнях настав страйк.

Москва 27 січня. У варстатах зелїзниці Москва-Казань на стациї Терово настав нині страйк. Як зачувати, має розпочати ся страйк також у варстатах трамваю. У фабриці ґазу працюють знову. Там, де підприємці завели средства охорони для робітників, робота веде ся дальше, а мимо того страйк ширить ся. На улицях не видко ніякого руху.

— Ходїть скорше на долину.

Пуль знов щез, а лікар поспішив за ним. Лице капітана прибрало суворий, строгий вид; ходив попри керму, здалека від подорожних і ждав.

— Чого кликали лікаря на долину? — питали себе подорожні. Чи Муррай пробовав проколоти ся, чи застрілити? Але на всякий случай було би чути вистріл. Бо на горі була майже беззвучна тишина; лиш деколи заскрипів в улиноване кружок, а той скрипіт лунав тоді як крик меви.

Пан Стор, що стояв коло каютової криші, відскочив нагле на бік з криком: „Господи Боже". Бо вузкі сходи наповнили ся людми, що несли на гору непорушне людске тіло. Всї подали ся назад; більша часть пань утікла на головний поклад на перед корабля.

— Ось таке — сказав пан Девенїр. — Він убив ся.

Інспектор, его товариш і другий офіцир поклали то, що ще перед хвилею було директором банку Джемсом Мурраєм, на поміст покладу в сьвітлї сонця, що ярко осьвічувало змінені черти трупа, доки лікар не закрив его хустиною.

— Що з ним? — скрикнув Бензон, підходячи скоро.

— Отруя — відповів лікар.

— Випередив нас — сказав інспектор, кидаючи невдоволений погляд на небіжчика. На слова, які він відтак свому товаришеви шепнув, зійшов той на долину до каюти і вернув зараз назад з куферком помершого.

— Він був приготовлений на таке — сказав лікар до капітана, за котрим уставили ся подорожні в півкрузї.

— Але чим? — спитав Бензон.

— Ціянкалї.

— Ділає скорше і певнійше, як куля — шепнув Генкі до свого сусїда Мастерса.

— На всякий спосіб так чистійше — відповів той, глядячи на труп так холодно і спокійно, немов би то була риба, яку лише що зловили.

— Забираєте его тепер назад? — спитав капітан інспектора.

— Так і то також — відповів урядник, показуючи на куферок.

— То прошу вас забирайте ся чим скорше! — крикнув старий моряк з гнівною нетерпеливостию. — Прошу вас, зійдіть менї з мого корабля! Вже маю того досить і не думаю давати ся довше задержувати! Пане! Гадаєте може, що то такий приємний вид для моїх пань?

— Не хочу вам довше заваджати — відповів інспектор — лише я би вас ще просив приказати кільком своїм морякам, аби менї помогли.

Покладено труна на дошку і прикрито его кусником вітрильного полотна. Відтак перенесено мертвого злочинця до линвової драбинки, а звідтам на пароход.

— All right?[2]) — спитав капітан, коли дошку перенесено знов на барку.

— All right, Sir! — сказав начальник парохода.

Ні одна рука не рушила ся до поздоровленя, ні одного сиґналу не подано на прощанє. Причина, яка звела ті судна, була надто погана і відражаюча.

— Не можу вам сказати, яка я збентежена — сказала пані Пикок тремтячим голосом до пані Стор. — Нині при снїданю я ще так приємно з ним розмавляла! А мій чоловік так добре его знав! Не можу ніяк подумати, аби він був злодієм.

— А менї аж страшно о нім думати, однако того не можна оминути — відповіла пані Стор. — Нині рано говорив він довго з моїм мужем і зі мною про те, що за посередництвом мого мужа купить дім в Льондонї — подумайте лиш, люба пані Пикок! Єго голос все ще звучить менї в усї, як голос его духа. Ух! Аж страшно! Добре ще, що то день і що сонце сьвітить. (Дальше буде).

---

[2]) Всьо в порядку.

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия. Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск. Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля. Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої неділї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).